

PROTOCOL DE DIAGNOSTIC ȘI TRATAMENT

Ediția:

Revizia:

Data implementării:

Exemplar nr.

Nr. 93 din 04.02.2021

*APROBAT,
DIRECTOR MEDICAL

Exate Publica

PROTOCOL: Diagnostic și Tratament al Cardiomioptiei Dilatative

COD:-SCMUT-CARDIO-04

Echipa de elaborare a protocolului

Prof. dr. Tomescu Mirela

Conf. Dr. Andor Minodora

Sef Lucrări Dr. Citu Ioana

Sef Lucrări Mavrea Adelin

Asist. Univ. Dr. Morariu V

Prezentul protocol medical a fost avizat de Consiliul medical, în cadrul ședinței din data de
04.02.2021 (P.V. nr. 2 din 04.02.2021).

1. CUPRINS

2. LISTA DE DIFUZARE.....	2
3. SCOP SI OBIECTIVE (MOTIVARE SI FUNDAMENTARE)	3
4. DOCUMENTE DE REFERINTA APLICABILE PROTOCOLULUI	3
5. DEFINITII SI ABREVIERI	4
6. DESCRIEREA PROTOCOLULUI, A METODELOR, A TEHNICILOR SI A PROCEDURILOR	5
7. RESURSE UMANE SI MATERIALE NECESARE FIECAREI INSTITUIII PENTRU IMPLEMENTAREA PROTOCOLULUI, INCLUSIV COLABORARILE INTRAINSTITUTIONALE SI INTERINSTITUTIONALE.....	9
8. CONDITII DE ABATERE DE LA PROTOCOL	9
9. INDICATORI DE EFICIENTA SI EFICACITATE	9
10. ANEXE	10

2. LISTA DE DIFUZARE

Nr. crt.	Scopul difuzării	Microstructura/Persoana	Data difuzării	Semnătura
1.	Aplicare	Secția Cardiologie		
2.			
3.	Informare	S.C.M.U.T.		
4.			
5.	Evidență	Secția Cardiologie		
6.	Alte scopuri			

3. SCOP ȘI OBIECTIVE (MOTIVARE ȘI FUNDAMNETARE)

- ✓ Diagnosticul și tratamentul corect al cardiomiopatiei dilatative, în conformitate cu ultimele date din trial-urile clinice.
- ✓ Creșterea calității examinării clinice și paraclinice a pacienților cu suspiciunea de CMD;
- ✓ Respectarea procedurilor de diagnostic și tratament în cooncordanță cu ghidurile terapeutice, resursa umană și tehnică a spitalului.
- ✓ Scăderea numărului de zile de spitalizare și a costurilor legate de spitalizare.
- ✓ Creșterea numărului de pacienți care beneficiază de educație în domeniul profilaxiei secundare a bolii cu scopul diminuării numărului reinternărilor, prevenirii eventualelor complicații și creșterea calității vieții pacienților;.

Riscuri:

- Agravarea stării de sănătate a pacientului;
- Apariția infecțiilor asociate asistenței medicale;
- Deficit de imagine a spitalului în mass-media.

➤ 4. DOCUMENTE DE REFERINȚĂ APLICABILE PROTOCOLULUI

- Legea nr.95/2006, privind reforma în sănătate
- OMS 1059/2009 pentru pentru aprobarea ghidurilor de practica medicala.
- OMS nr.446/2018, privind aprobarea Standardelor, Procedurii și metodologiei de evaluare și acreditare a spitalelor;
- OMS 1410/2016 privind aprobarea Normelor de aplicare a Legii drepturilor pacientului nr. 46/2003
- Ordinul președintelui A.N.M.C.S. nr. 8/2018 privind aprobarea instrumentelor de lucru utilizate de către Autoritatea Națională de Management al Calității în Sănătate în cadrul celui de al II-lea Ciclu de acreditare a spitalelor, cu modificările și completările ulterioare prevede:
 - Cerința ”02.03.05.02 - Personalul medical consemnează informațiile privind îngrijirile acordate, rezultatele investigațiilor și recomandările terapeutice conform specialității” ce subscrive indicatorii:
 - ”02.03.05.02.02 - Ora și data efectuării consulturilor medicale și a intervențiilor medicale invazive, diagnostice și terapeutice, sunt consemnate în documentele medicale ale pacientului” aferent LV 28 – FO / documente medicale (în formă letrică sau/și digitală) – centralizarea datelor culese;
 - ”02.03.05.02.03 - În FO este consemnată fundamentarea medicală a recomandărilor de investigații” aferent LV 28 – FO / documente medicale (în formă letrică sau/și digitală) – centralizarea datelor culese.
 - Cerința ”02.03.02.04 - Spitalul se preocupă de depistarea pacienților cu boală cronică de rinichi (BCR)” ce subscrive indicatorii:

- "UZ.U3.U2.U4.U2 - Creatinina și clearance-ul de creatinina sunt determinări uzuale la pacienții internați" aferent L.V. 22 - Managementul medical la nivel de secție (atribuțiile șefului de secție);
 - "02.03.02.04.03 - Examenul sumar de urină este determinare uzuală la pacienții internați" aferent L.V. 22 - Managementul medical la nivel de secție (atribuțiile șefului de secție);
 - "02.03.02.04.04 - Laboratorul calculează rata filtrării glomerulare (RFG) plecând de la creatinina serică" aferent L.V. 58 – Managementul laboratorului clinic;
 - "02.03.02.04.05 - În protocolele clinice este precizată obligativitatea determinării raportului albumină (proteine)/creatinină în urină proaspăt emisă sau albuminurie (proteinurie) în urina din 24 ore, la bolnavii internați cu diabet zaharat, boli cardio-vasculare, HTA, antecedente familiale de BCR (dializă/transplant)" aferent L.V. 22 - Managementul medical la nivel de secție (atribuțiile șefului de secție);
02.03.02.04.07 - Scrisorile medicale pentru pacienții externați cu suspiciune de BCR sau BCR confirmată conțin indicații de monitorizare TA, raport albumină (proteine)/creatinină urinară în urină proaspăt emisă, creatinină serică (RFG)" aferent L.V. 28 – FO / documente medicale (în formă letrică sau/și digitală) - centralizarea datelor culese
- Ghidurile Societății Române de Cardiologie (conform Ghidului ESC 2021 de diagnostic și tratament al insuficienței cardiace acute și cronice).
 - Manual de Cardiologie, Carmen Ginghina, Editura Medicală, Bucuresti, 2020

5. DEFINIȚII ȘI ABREVIERI:

Nr. crt.	Termenul	Definiția și/sau dacă este cazul, actul care definește termenul
5.1. DEFINIȚII:		
1	PROTOCOL	Reprezintă ansamblul regulilor de natură profesional – comportamentală, convenite prin norme tehnice sau de uz, stabilite pentru un anumit tip de activitate, într-un anumit domeniu, cu scopul de a asigura respectarea acelorași parametri, la același nivel, de către orice persoană care desfășoară acel tip de activitate, la un moment dat.
2	CARDIOMIOPATIA DILATATIVĂ	Cardiompatia definită prin dilatarea VS sau a ambilor ventriculi, însotită de disfuncție sistolică a VS. Dilatarea VS este definită ca un volum sau DTD mai mare decât dublul deviației standard pentru suprafață corporală și vârstă/sex.
5.2. ABREVIERI:		
1.	SCMUT	Spitalul Clinic Municipal de Urgență Timișoara

Protocol medical	
3.	SCMUT
4.	IC/ICA/ICC
5.	SCA
6.	BNP/PN
7.	FiA
8.	HTA
9.	IC-FEP/FER/FEI
10.	FEVS
11.	CRT
12.	VS
13.	VD
14.	RX
15.	TA
16.	SpO2
17.	ICD
18.	CMD
19.	DTDVS
20.	DTSVS
21.	IAAM

6. DESCRIEREA PROTOCOLULUI A METODELOR, A TEHNICILOR ȘI A PROCEDURILOR

6.1. Modul de lucru

Diagnostic clinic rapid:

Anamneza și Tabloul clinic – se suprapun sindromului de insuficiență cardiacă:

Simptome	Semne
Tipice	Specifice
Dispnee de efort/repaus Ortopnee Dispnee paroxistică nocturnă Toleranță la efort redusă Fatigabilitate, oboseală Edeme perimaleolare	Presiunea venoasă jugulară crescută Reflux hepatojugular Zgomot 3(galop) Şoc apexian deplasat lateral Suflu cardiac
Mai puțin tipice	Mai puțin specifice
Tuse nocturnă Wheezing Meteorism abdominal Scădere apetit Confuzie (în special la vârstnici) Depresie Palpitații Ameteli Sincopă	Creștere ponderală (> 2 kg/săpt) Scădere ponderală (în IC avansată) Cașexie Edem periferic (glezne, scrotal, sacral) Raluri crepitante MV diminuat, matitate la percuție în bazele pulmonare Tahicardie Puls neregulat Tahipnee Respirație Cheyne-Stokes Hepatomegalie de stază Ascită Extremități reci Oligurie Presiune puls scăzută

Există semne și simptome ce pot releva o anumită etiologie:

- deficit intelectual: distrofinopatii, boli mitocondriale
- surditate neurosenzorială: boli mitocondriale
- tulburări vizuale, ptoza palpebrală: distrofie miotonică
- slăbiciune musuclară: distrofinopatii, desminopatii, laminopatii
- tulburări de mers: distrofia miotonică
- hiperpigemntare: hemocromatoză.

Investigațiile paraclinice:

Electrocardiograma nu prezintă elemente specific.

Se poate evidenția :

- modificari specifice ischemiei mioacrdice , in cardiomiopatiile secundar ischemice
- tahicardie sinusala,
- modificări ale complexului QRS : prelungirea duratei complexului QRS - criteriu important de dissincronie intraventriculara, contribuind la selecția pacienților pentru terapia de resincronizare cardiacă),
- unde Q în teritoriul anterior, în absența necrozei sau a leziunilor coronariene epicardice, la pacienții cu grad mare de fibroză, modificări nespecifice de ST-T.
- microvoltajul difuz alături de BRD și unde T inversate, care pot sugera ca etiologie o cardiomiopatii aritmogene biventriculară.

Radiografia toracopulmonara:

- identifică cardiomegalia, staza pulmonara asociată, revărsate pleurale;
- exclude patologii pulmonare asociate (nu exclude BPOC și AB).

Ecocardiografia:

-are rol esențial în diagnosticul și urmărirea pacienților cu CMD;

Evidențiază:

- cavități dilatate,
- disfuncție sistolică (scăderea FEVS poate precede instalarea dilatației VS) și diastolică (pattern restrictiv este factor de prognostic negativ)
- pereți subțiri ai VS
- hipokinezie difuză,
- regurgitații funcționale mitrale și tricuspidiene,
- tromboze intracavitare,
- revărsat pericardic.

Biologic:

- Hemoleucogramă
- ALAT, ASAT, GGT, ureea, creatinină, sodiu, potasiu, bilirubina, glucoză și HbA1c (în funcție de caz);
- funcția tiroidiană (în funcție de caz);
- BNP, NT-pro BNP (pentru excluderea altor cauze de dispnee și informații prognostice);
- alte analize de laborator necesare în vederea identificării unei etiologii mai puțin frecvente, în funcție de caz.

Investigatii paraclinice de a doua treapta (in cazuri selectionate):

Monitorizare Holter ECG:

-în cazul pacientilor cu simptomatologie sugestivă pentru aritmie sau bradicardie (palpitări, sincope);

Coronarografie:

-pentru stabilirea etiologiei ischemice a CMD

-pacientul se programează și se transferă la o secție de cardiologie intervențională.

Rezonanță magnetică nucleară:

-rol important ("standard de aur") în evaluarea volumelor ventriculare, FEVS, a masei miocardice și a cineticii parietale, în diagnosticul diferențial al unor tipuri particulare de cardiomiopatii (cardiomioptia aritmogenă de ventricul drept, fibroelastoza endocardică, miocardita, amiloidoza, sarcoidoza).

-pe baza suspiciunilor diagnostice, prin recomandare adresată laboratorului de profil.

Testul de efort cardiopulmonar:

-urmărește răspunsul cardiac la efortul fizic intens, factor predictiv de risc în CMD.

Diagnostic pozitiv

Se va confirma anamnestic, clinic și paraclinic pe baza celor descrise la capitolul anterior. CMD este definită prin dilatarea VS sau a ambilor ventriculi, însotită de disfuncție sistolică a VS, Dilatarea VS este definită ca un volum sau DTD mai mare decât dublul deviației standard pentru suprafață corporală și vârstă/sex.

Complicații:

- Apariția regurgitației mitrale secundare.
- Decompensarea insuficienței cardiaice.
- Apariția de aritmii supraventriculare sau ventriculare.
- Risc de moarte subită.

Criteriile de spitalizare

Criterii de internare în regim electiv în secția de cardiologie pentru CMD:

- simptomatologie sugestivă pentru afectare cardiacă;
- pacient nou diagnosticat cu CMD în vederea stabilirii etiologiei și tratamentului de specialitate;

Criterii de internare în regim de urgență în secția de cardiologie pentru CMD:

- semne și simptome clinice de insuficiență cardiaca (congestie pulmonară sau/si sistemica, sincopa de etiologie cardiaca);

Tratamentul:

Se realizează în conformitate cu ghidurile de insuficiență cardiacă.

În funcție de etiologie, se va iniția tratament specific (antiinflamator, antiviral sau imunomodulator în CMD virale, chelator în hemocromatoză, tratament cortizonic în sarcoidoză).

Modificarea stilului de viață:

- Dieta:
 - regim hiposodat (<5g sare/zi, aport de lichide <1,5l/zi în caz de hiponatremie)
 - oprirea fumatului activ sau pasiv, abstenția de la alcool
 - mentinerea statusului normoponderal
- Activitate fizică regulată în limita tolerabilității, repausul la pat este recomandat doar în acutizare.

Tratament medical:

- Diuretice: pentru ameliorarea simptomelor (dispneei, și retentiei hidrosaline), sunt indicate tuturor pacienților cu IC, cu monitorizarea atentă a electrolitilor plasmatici (de ansă: FUROSEMID). La pacienții cu ICA nou diagnosticată sau la cei cu IC cronică, decompensată, ce nu sunt tratați cu diuretice orale, doza inițială recomandată va fi de 20-40 mg FUROSEMID i.v. (sau echivalent); pentru cei cu terapie diuretică croică, doza inițială i.v. trebuie să echivaleze cel puțin doza orală.

Combinarea diureticelor de ansa cu un diuretic HAZIDIC sau SPIRONOLACTONA poate fi luata in considerare la pacientii rezistenți la tratament sau cu răspuns insuficient.

-Vasodilatatoare: IECA este prima linie de tratament la toți pacienții cu sau fără simptomologie, cu FEVS≤40% pentru ameliorarea supraviețuirii, a simptomelor, capacitatei funcționale și scăderea numarului de spitalizari. Preparatele care si-au dovedit eficiența sunt: PERINDOPRIL, ENALAPRIL, RAMIPRIL, LISINOPRIL, QUINALAPRIL, TRANDOLAPRIL, FOSINOPRIL; Antagoniștii receptorilor de angiotensină II se pot folosi ca alternativa la IECA, la pacientii cu insuficiența cardiaca și FEVS≤40% care nu toleră IECA. Preparatele care si-au dovedit eficiența sunt: CANDESARTAN, VALSARTAN, LOSARTAN;

-Betablocantele (vizează efectele defavorabile ale activării simpatoadrenergice: efecte aritmogene și vasoconstrictia periferica de natură simpatica; crește densitatea betareceptorilor adrenergici intramiocardici, reduce frecvența cardiacă, a necesarului de oxigen miocardic). Preparatele care si-au dovedit eficiența sunt: CARVEDILOL, BISOPROLOL, NEBIVOLOL, METOPROLOL SUCCINAT. Se începe tratamentul cu doze mici și se crește progresiv, în funcție de toleranța clinică;

-Antialdosteronice se recomandă în asociere cu betablocant și IECA la pacientii cu insuficiența cardiaca clasa III-IV NYHA, FEVS≤40%, având ca efect scăderea morbi-mortalității. Preparatele folosite sunt: SPIRONOLACTONA, EPLERENONA. Se vor monitoriza, sub tratament funcția renala și ionograma sanguină;

-DIGOXINUL este indicat în primul rand la pacientii cu fibrilatie atrială, pentru controlul frecvenței cardiace; se poate utiliza împreună cu un betablocant. Este indicat și în RS la pacientii cu insuficiența cardiaca clasa II-IV NYHA, cu FEVS≤40%, tratați cu betablocant, IECA, diuretice și eventual spironolactona;

-Inotropi pozitivi în cazuri de insuficiență cardiaca severă, cu stază pulmonară și sistemică și semne de hipoperfuzie periferică în ciuda volemiei adecvate, pentru a crește debitul cardiac. Agentii folosite sunt: DOPAMINA, DOBUTAMINA; Agentii inotropi nu sunt recomandați decât dacă pacientii suferă simptome hipotensive sau hipoperfuzate.

- HIDRALAZINA SI ISOSORBID-DINITRATUL se poate lua în considerare ca alternativă la IECA/ARA II dacă nici unul nu este tolerat la pacienti cu FEVS≤40%, adăugat la tratamentul cu betablocant și antialdosteronic;

-blocați a canaelor If: IVABRADINA ar trebui luată în considerare pentru reducerea riscului spitalizării la pacientii cu ritm sinusul cu FEVS≤35%, frecvența cardiacă de repaus ≥70 bpm, și simptome persistente (clasa NYHA II-IV) în pofida tratamentului sau care nu toleră tratamentul cu un beta-blocant ;

-SACUBITRIL/VALSARTAN se ia în considerare la pacientii simptomatici, tratați cu betablocant, IECA și antialdosteronic când nu toleră IECA/ARA II;

-TERAPIA ANTICOAGULANTA se adresează cazurilor cu risc emboligen (sistemic/pulmonar) crescut (cardiomegalie importantă cu trombi vizualizați ecografic, istoric de tromboembolism, fibrilatie atrială etc);

-ACIZI GRASI POLINESATURATI pot fi luati în considerare pentru a reduce riscul de deces și spitalizare de cauza cardiovasculară la pacientii tratați cu IECA/ARAII, betablocant și antialdosteronic.

Tratament interventional: se va realiza după transferul pacientului într-un ceteru de cardiologie intervențională

Terapia de resincronizare poate fi luată în considerare la pacientii cu bloc de ramură stângă și durată complexului QRS peste 120 msec, cu fenomene de insuficiență cardiacă clasa III-IV, FEVS≤35% refractare la terapia medicamentoasă și cu speranță de viață>1 an.

Cardiofibrilatorul implantabil este indicat în prevenție secundară a pacienților cu CMD și stop cardio-respirator resuscitat sau prezintă tahicardii ventriculare susținute cu deteriorare hemodinamică.

Tratament chirurgical: se va realiza după transferul într-un centru de chirurgie cardiovasculară. Transplantul cardiac și dispozitivele de asistare ventriculară reprezintă opțiuni terapeutice de ultimă instanță, pentru pacienții cu CMD cu IC avansată, refractară la tratament.

Consiliere genetică
Recomandată pacienților cu CMD forma familială.

Criterii de externare:

Ameliorarea clinică și biologică a pacientului (ameliorarea dispneeii, reducerea retenției hidrosaline, echilibrarea parametrilor hemodinamici și biologici).

Monitorizarea după externare

Pacienții trebuie reevaluați în funcție de severitatea și evoluția sub tratament și oricând apar semne și simptome de decompensare cardiaca. Controlul periodic initial la 1 luna post-externare, ulterior din 3 în 3 luni.

7. RESURSELE UMANE ȘI MATERIALE NECESARE FIECĂREI INSTITUȚII PENTRU IMPLEMENTAREA PROTOCOLULUI, INCLUSIV COLABORĂRILE INTRAINSTITUȚIONALE ȘI INTERINSTITUȚIONALE

- Resurse materiale:** Echipamente și materiale necesare efectuării operațiunilor în vederea obținerii diagnosticului și tratamentului în cardiomiopatia dilatativă
- Resurse umane:** Personalul sectiei de Cardiologie a SCMUT implicat direct în procesul de diagnostic și tratament
- Resurse financiare:** Resursele financiare necesare implementării prezentului protocol sunt stabilite prin bugetul spitalului.

8. CONDIȚII DE ABATERE DE LA PROTOCOL

Deși protocolul reprezintă o fundamentare a bunei practici medicale bazate pe cele mai recente dovezi științifice disponibile în domeniu, nu trebuie considerat că aceste recomandări includ toate intervențiile potrivite sau exclud pe toate cele nepotrivite pentru situația în cauză.

Protocolul nu intenționează să înlocuiască raționamentul medical la fiecare caz în parte. Decizia medicală trebuie să ia în considerare particularitățile individuale și opțiunea pacientului, precum și resursele, caracterele specifice și limitările instituțiilor de practica medicală. Fiecare medic care aplică recomandările în scopul stabilirii unui plan terapeutic trebuie să utilizeze propriul raționament medical independent, în funcție de fiecare caz în parte și în funcție de experiența personală în corelație cu dotarea instituției în care acesta își desfășoară activitatea.

În caz de necesitate clinicienii vor apela la judecata clinică, cunoștințele și experiența pe care le au pentru a decide abaterea de la protocolul dezvoltat.

Abaterile de la prevederile protocolului dezvoltat se vor documenta și se vor argumenta ținând cont de circumstanțele individuale ale fiecărui bolnav, de opțiunile exprimate de către pacient și de experiența clinică a practicianul.

9. INDICATORI DE EFICIENȚĂ ȘI EFICACITATE

- Numărul de pacienți internați cu diagnosticul de CMD care au dezvoltat complicații, din totalul pe un an calendaristic.
- Numărul de pacienți internați cu diagnosticul de CMD care au dezvoltat I.A.A.M., din totalul pe un an calendaristic.

- Numărul de pacienți internați cu diagnosticul de CMD care au fost transferați în altă unitate spitalicească din cauza depășirii competenței, din totalul pe un an calendaristic.
- Numărul de reclamații legate de pacienții internați cu diagnosticul de CMD, din totalul pe un an calendaristic.

10. ANEXE

Este necesar ca protocolul să cuprindă, în anexe, toate instrumentele relevante, care sunt aplicabile în realizarea activității medicale.